

Motion till riksdagen 2012/13:T343

av Roger Tiefensee (C)

Skyltning av företag på landsbygden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att göra Södermanland till ett försökslän för lokalt anpassad och beslutad skyltning som visar vägen till företag på landsbygden.

Motivering

För företag på landsbygden är möjligheten att skylta och dra besökare till sin verksamhet många gånger helt avgörande för om företagande ska vara livskraftigt. Företag på landsbygden ligger dock vanligen inte nära de stora genomfartslederna och är därför beroende av tydliga skyltar som visar **att** de finns och **var** de finns. Många företagare på landsbygden har dock blivit varse att det är långt ifrån enkelt att få sätta upp en skylt utmed en allmän väg. Väglagens 46 § säger att ”Inom ett avstånd av 50 meter från ett vägområde får inte utan länsstyrelsens tillstånd skyltar eller därmed jämförliga anordningar för reklam, propaganda eller liknande ändamål finnas uppsatta utomhus. I samband med tillstånd får länsstyrelsen meddela de föreskrifter som behövs med hänsyn till trafiksäkerheten.”

Mot bakgrund av lagtexten är det inte så konstigt att det oftast är just trafiksäkerheten som åberopas som hinder för skyltning på landsbygden. Vad innebär hänsyn till trafiksäkerheten i praktiken? Föreningen väg 223 har en mycket trevlig skylt som inte stör trafiken. Problemet är bara att företagen i föreningen inte får informera om de har öppet eller stängt och inte heller om det är gårdsbutik, hantverk eller loppis som skylten visar till. Trafikverket kan tänka sig att tillhandahålla en skylt med svart text – ”gårdsbutik” – mot en avgift på ca 5 000 kronor, men ändå får företagen inte upplysa om det är öppet eller stängt eller vad de marknadsför för något. Detta är illa i allmänhet, men särskilt allvarligt för företag som är i behov av så kallad säsongsskylt-

Fel! Okänt namn på

ning. Med säsongsskyltning menas skyltning som kan vara aktuell för bär och fruktodlare och andra producenter med lokal försäljning, t.ex. ”självplock” och gårdsbutiker.

Jag har svårt att se det trafikfarliga i att upplysa om öppettider och vad som marknadsförs. De myndigheter som ansvarar för att tillämpa regelverket verkar inte se en levande landsbygd som någon prioritet. För att skapa utveckling på landsbygden skulle det behövas en enklare hantering av tillstånd för skyltning. Ett sätt att förenkla hanteringen av tillstånd och också minska kostnaderna för administrationen är att delegera tillståndsgivningen till byalag eller andra former av lokala, ideella sammanslutningar. Människor som bor och verkar på landsbygden är varsamma med sin närmiljö och är fullt kapabla att själva avgöra vad som är estetiskt tilltalande och lämpligt för den lokala trafikmiljön. Jag anser att ett lämpligt första steg för att utveckla och tillämpa ett regelverk för lokalt anpassad och beslutad skyltning till företag på landsbygden är att göra Södermanland till ett försöksland på detta område.

Stockholm den 2 oktober 2012

Roger Tiefensee (C)